

ΑΓΓΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ FRANCIS DORRIS

ΟΤΑΝ Η ΜΟΙΡΑ ΤΩΧΗ ΓΡΑΜΜΕΝΟ

Τό ένα πίσω σπό τ' άλλο, τά πλούσια αυτοκίνητα σταθμεύουν μπροστά σόν φημισμένω ραπτικό σίκο του Μπιζέ. Τά ξαυθά και μελαχροινά κεφαλάκια, τά όποια προβάλλουν ανυπόμονα από τ' άμάξια, όνειρεύονται κιόλας τίς αϊθήριες τουαλέτες, με τήν έπίδειξη τών όποίων θά τίς μαγέψη ό γνωστός Παρισινόσ άριστοτέλης.

Ή σάλλες είνε άσφυκτικά γεμάτες. Ή περισσότερες κυρίες γνωρίζουν μεταξύ τους και κουβεντιάσουν εβθμα. Ξαφικά όλοι σπαύνουν. Τό πρώτο μανκενέ παρουσιάζεται στην έξέβρα. Είνε μία όμορφη κοπέλλα με κατάμαυρα μαλλιά, με λεπτό καλογραμμένο σώμα. Άργα, καθεβαίνε ένα-ένα τά σκαλοπάτια τής εξέδρας και προχωρεί στην πρώτη σάλλα. Ένας ψίθυρος θαυμασμού ανεβαίνει στα χείλη όλων. Τί νά θαυμάσουν τάχα περισσότερο, τό λαμπρό μοντέλο ή τήν άφραστη χάρη και τήν όμορφιά τής νέας πού τό φορεί;

Θαρρητή ή Σούλβια προχωρεί από τό ένα σαλόνι στο άλλο. Είνε συνθισμένη σέ θέλματα θαυμασμού και δέν τήν δειλιάζουν ή κρίσεις του κόσμου. Έχει τόση πεποίθησι στο τέλει παρουσιαστικό τής, ώστε δέν χάνει τήν ψυχραμία της κ' ή πεποίθησις τής αυτή, δίνει κάτι τό ξεχωριστό στο άρμονικό σύνολό τής.

Σέ κάποια στιγμή, ή νέα βρίσκεται μπροστά σ' έναν διμυλο κυριών, ή όποιες συζητούν ζωηρά. Μηχανικά, ή Σούλβια σκόνει τά μάτια τής κι' άφρημένη κυττάει τριγύρω τής. Καί ξεχνά γλωμάζει. Άνάμεσα στις κυρίες, διακρίνει τή μίσησι Γκρέγκορ, τή μητέρα του πρώην μνηστήρος τής, νοιώθει κάτι σαν ένα χέρι νά τής σφίγγη τήν καρδιά τής και τά δάκρυα ανεβαίνουν στα μάτια τής. Ψ, πώς διατίεται τώρα νά θυγί άπ' αυτές τίς σάλλες! Νά φύγη μακριά άπ' τήν άθνησα από τήν πρόσαια... Άγνωστα; Όχι όλα, γιατί μεταξύ αυτών υπάρχουν και μερικές παλιές φίληνάδες τής. Άπ' αυτές, άλλοιμω, ελάχιστες τής χαμογελουν κατά τό πέρασμά τής... Ή περισσότερες προσποιούνται πώς δέν τήν αναγνωρίζουν...

Βιαστική τώρα, ή Σούλβια, επιστρέφει στο μικρό δωμάτιο, τό όποιο ή θεύθυνσις τής παραχώρησε γιά νά τής χρησιμεύσι ως ιδίατερη τουαλέττα. Παραφευγμένη κι' άνήσυχη, ή έπικεφαλής τών μανκενέ, μόλις άντελήθη τήν ταραχή τής, σπεύδει κοντά τής.

—Τί σάς συνέθη, μίς Σούλβια; ρωτά με συμπόνια.
—Α, Ίρμα, άπαντά ή νέα κρύβοντας τό πρόσαιό τής μέσα στα γόατα τής. Τί μικρός, αλήθεια, πού είνε ό κόσμος!..

—Άλλά ή Ίρμα είνε διακριτική κοπέλλα γνωρίζει τή θλιβερή ιστορία τής Σούλβιας και δέν έπιμένει περισσότερο. Μόνο τήν χτυπά γαϊθευτικά στον ώμο, λέγοντας:

—Είνεσαι σας, μίς Σούλβια θά πώ σέ μια άλλη νά σάς άντακα-

ταστήση όσούτω νά συνέλθετε...

Μόνη τής τώρα ή Σούλβια, κάθεται σέ μια καρέκλα και μ'οιμοιάς, όλη ή περασμένη ζωή τής, περιβά μπροστά τής σαν κινηματογραφική ταινία. Διστάζει ν' άναπολήση τά διάφορα πρόσαια, τά όποια εφανικά ξαναζωντανέψαν μπροστά της και με μικρό χαμόγελο άναρωτιέται:

—Εγώ είμαι τάχα, ή ίδια ή Σούλβια, ή άλλοτε εύθυμη και ξέγνοιαστη κοπέλλα, ή κοσμική, ή περιζήτητη νέα;... Ή περιήφανη Σούλβια;...

Κι' όμως, ήταν αυτή ή ίδια, τό σημερινό μανκενέ! Αυτή, πού πριν από δυό χρόνια καθόταν ως πελάτις σ' αυτά τά ίδια σαλόνια και παρήγγελλε τίς τουαλέτες τής! Αυτή τώρα πού καθόταν έξουθενωμένη στή μικρή καμαρούλα του μεγάλου ραπτικού σίκου, ήταν ή άλλοτε εύθυμη Σούλβια, ή όποια μαζί με τήν πατέρα τής διόχιζε τά γαλιάνια νερά τής θάλασσας με τό δόλοσκο κόττερο του Τόμ Γκρέγκορ και πλεύριζαν σ' όποιο λιμάνι τους χαμογελούσε. Αυτή, πού άλλοτε καθόταν στο πλευρό του μνηστήρος τής και διεύθυνε τό μικρό αυτοκίνητό τους!

—Α! πόσο είχαν αλλάξει όλα, τόσο σύντομα, τόσο άνέλπιστα! Πόσα γεγονότα είχαν συμβη από τήν ημέρα πού είχε γνωριστή στο Μπράιτον με τήν οικογένεια Γκρέγκορ. Πέντε χρόνια είχαν περάσει από τ' αλλημόρητο εκείνο καλοκαίρι. Πόσο άκριβία είχε πληρώσει τήν περασμένη εύτυχία τής, τά γέλια τής, αλλά και τήν άνοσηία τής! Τό καλοκαίρι εκείνο και τών χειμώνων κατόπιν, τό φλέρι τής με τόν Τόμ Γκρέγκορ ύπήρξε ή μόνη τής φροντίδα γιατί τής άρεσε ό νέος αυτός; Ήταν έξυμνος, εχάριστος, ό πιο χαριτωμένος άπ' όλους τους νέους πού τήν τριγύριζαν. Γιά ένα διάστημα μάλιστα, ή δυό οικογένειές τους, τους θεωρούσαν μνηστήρους.

Μία μέρα, εκεί πού ό Τόμ κι' ή Σούλβια καθόντουσαν μόνοι τους στον κήπο, μετά μια παρτίδα τένις, ό νέος τής μίλησε γιά τήν άγάπη του και τόν πόθο του νά τήν κάνει γυναίκα του. Μά ή Σούλβια γέλασε κι' άνήσχησε, όπως είχε άρνηθαι και σ' άλλους πολλούς. Στην άρχη, ό Τόμ δέν θέλησε νά τήν πιστέψη, επέμεινε και τέλος τήν παρακάλεσε νά τό σκεφθί πρώτα και κατόπιν νά του δώση τήν άπάντησί τής.

Τό θράδυ, ή Σούλβια όμολόγησε στον πατέρα τής πώς είχε άρνηθί τήν πρότασι του Τόμ. Έκείνος λυπήθηκε και προσάθησε νά τήν μεταπειση. Ήταν κρίμα, τής είπε, γιατί δύσκολα θά εβρίσκε καλύτερη τύχη. Ό Τόμ τήν άγαπούσε, ήταν καλός και πλούσιος.

—Μή ξεχνάς, παιδί μου, ότι συνθίσεις σέ μια πολυδάπανη ζωή, και πώς αν πεθάνω μια μέρα, θά μείνησ μόνη κ' άπροστάτευτη στον κόσμο! Άλλά τό γερότερο είνε, ότι δέν έχω δυστυχώς περιουσία νά σου αφή-

σω. "Όταν λείψω εγώ, θά λείψη κι' ο μεγάλος μισθός μου, θ' όποιος σήμερα μου επιτρέπεται να κάνω την πλουσία αυτή ζωή, με την ήλιθα να επιτύχη έναν καλό γάμο. Σκέψου, μικρούλα μου, σοβαρότερα..."

"Έτσι, όταν μετά λίγες μέρες, ο Τόμ τη ρώτησε αν είχε σκεφθί, εκείνη άπάντησε μ' άδιαφορία ότι δεχόταν να γίνει γυναίκα του. "Άλλά, ενώ ή φίλες της ζήλευαν την εύτυχία της, εκείνη έκλαιγε τώρα κρυφά και καμιά φορά έλεγε στον πατέρα της, πως ο Τόμ δεν ήταν το Ιδανικό της κι' έπομένως δεν ήταν δυνατόν να ζήση εύτυχημένη. "Αναγνώριζε βέβαια την καλωσύνη του νέου και τ' ά χαρίσματά του, αλλά δεν ένοιωθε αγάπη γι' αυτόν και φοβόταν μήπως αυτό που έκανε δεν ήταν σωστό..."

"Όσοτος κι' ο Τόμ δεν άργησε γ' άντιληφθί την άλήθεια και τότε έκλειν, μπροστά στις έπιμονες έρωτήσεις του, που είπε ότι δεν τον άγαπούσε. Δίχως μιά πικρή λέξι, ο νέος δέχτηκε να διαλύσουν τους άρραβώνια τους. Μετά λίγο καιρό, ο άπαρηγόρητος Τόμ, έμιαζε εσφακιά πως ή Σούθια έπρόκειτο να ινη-τεουσή μ' έναν νέο άνάξιδ της, έναν γελοίο τύπο τών σαλονιών. "Ένοιωσε τότε θαθεία λύπη. "Άλλά πολύ γρήγορα πάλι, πληροφορήθηκε πως ο γάμος αυτός είχε ματαιωθί, γιατί ο μηνηστήρ δεν ήταν πια ένας προικωθήρας, ο όποιος μόλις έμιαζε πως ή Σούθια δεν είχε περιουσία, δεν δίστασε να της πη, ότι άφου κι' ο ίδιος δεν ήταν πλούσιος, ήταν προτιμότερο να μη μιλήσουν πια για γάμο. Καί τ' ά λόγια του πατέρα της δεν άργησαν να έπαληθέουν.

Μιά μέρα, ο μίστερ Ρέυναρντ πέθανε εσφακιά κι' ή Σούθια έμεινε μόνη κι' άπρακτώτευτη στον κόσμο. Με τ' ά λίγα χρήματα που είχε, ή κακότυχη νέα έφυγε για τ' ά Παρίσι. "Άρχισε τότε να εργάζεται ως μανκενέ στον μεγάλο ραπτικό οίκο του Μπιζέ και μέσα στην πολυθόρυπη ζωή της μεγαλουπόλεως, ή μέρες της κυλούσαν φτωγικά και μελαγχολικά. "Η πραγματικότητα φανερόντων τώρα μπροστά της σ' άλη την τραγική γυμνήτης ά της.

Και νά που τώρα, αυτή ή άλλοτε ζηλειμένη βασιλοπούλα του παραμυθιοδ, θρισκόταν μέσα σ' ένα καισαράκι, περιμένοντας νάρθη πάλι ή σειρά της για να έ-εξακολουθήση την έπιδειξι των άνοιξιάτικων μοντέλων.

"Ο εσφακικός εργοιός της "Γριμα και τών θοπηδών της, δέκοψε τις θλιθερές σκέψεις της Σούθιας. "Η νέα σπκώθηκε και στάθηκε νύ της σορέσουν ένα άμοινοικό άνασπιλά για τή πλάξ, μ' ένα μεγάλο ψάθινο καπέλλο, τ' όποιο έφεπτε άπαλά και πλαισιουε με γάρι την εκφραστική φυσιογνωμία της. Μ' ένα τελευταίο γοηγορό θλέμμα στον καθρέφτη, ή Σούθια έτοιμάστηκε να θγη.

"Μις Σούθια, ψιθίρισε ή "Γριμα ενώ ή έπιδειξίτητα διόρθωνε μιά πτυνή τού φοροάματος, προσπαθήσε να ναμονελάστε. Σ' άς ταίριαξέ τ' ό πρόνογο της. Σ' την άρχη της έπιδειξέως μας ήασσε τόσο γαριτωμένη, θάρρος!

"Καλή μου "Γριμα, τ' νομίζεις εύκολο να ναμονελά κανεις όταν ή καρδιά είναι πονεμένη. Μά έννοια σου, θά προσπαθήσω... Κι' ενώ περνούσε τον διάδρομο για να θγη σ' ά σαλόνια, ή Σούθια αυλλογιόζατο:

"Παράξενο άλήθεια, τ' καλά ασθήματα συναντ' ά κανεις σ' όους άνθρώπους τού λαού! Αυτή ή καθιμένη ή "Γριμα, έξασφα, με άποη λεπτήτητα φέρεται άπέναντί μου. Αυτή φρόντισε να μ' όδοθί ίδιαίτερα καυσασία, για να μη ντύνομαι στον κοινό θάλω, μαζί με τ' άλλα μανκενέ, κι' όταν μ'ό μιλαιε ποσοπαθει να μη θήξη την εύαισησία της άλλοτε πλουσίας πελάτιδος τού καταστήματος.

Μηχανικά, μ' ένα τυπικό γαιούγελο σ' ά νειλη της, ή Σούθια περνούσε άργά από τή μιά σ' θουσα στην άλλη. Δελίασε μονάχα μιά στιγμή, καθώς πλαισιάζε σ' ά σαλόνι, όπου ποτήστουσε είχε πη την κυρία Γκρέγκορ. "Όσοτος έπεβλήθη στον έαυτό της κι' α' θόρημα τήσκαε τ' ό θλέμμα της. Με κατάπληξι έμιας άντελήφης πως ή παλαιά φίλη της δεν θρισκόταν πια εκεί. "Ένοιωσε μιά άνακοήσιμη και τ' άνοηστή της εσαναθήσε τ' ό πρόνογο όθος του. "Η έπ' έβειξίς των άνοιξιάτικων μοντέλων είχε τελειώσει τ' όμα, κι' ενώ έθγαναι από τ' ά σαλόνια, ή Σούθια έφριχνε μιά τελευταία ματιά σ' όους μεγάλους καθρέφτες. Μέσα

α' ό κρύσταλλο τους άντικαθραφτιζόντουσαν τ' ά γοητευτικά νειά της και μελαγχολικά σκεφτόταν, πως άσφαλός θά την είχε άγορσάσει άλλοτε την τόσο ταίριαξι στην λεπτή άμορφία της τουαλέττα που φορούσε...

Μαζύ τώρα, όλα τ' ά μανκενέ είχαν άνεθί άπάνω στην έξέδρα και σχημάτιζαν ένα έκλεκτό πολύχρωμο μπουκέτο με τις κομψές τουαλέτες τους...

Λίγο άκόμα και για τίς φτωγές αυτές κοπέλλες θά έσθηνε μονομιάς τ' ό όνειρο τού πλούτου που έζησαν για μιά στιγμή...

Βιαστική νά φύγη, νά θρεθί πάλι μόνη της στην κάμαρά της, ή Σούθια, κατέβαινε γρήγορα τ' ά σκάλα τού προσωπικού. Έχει άφθισι πια στην έξοδο, όταν είδε να στέκεται μπροστά της ένα πλούσιο ίδιωτικό αυτοκίνητο. "Ένας σωφέρ, ντυμένος με τή άμμηπη στολή του, θηματίε άπάνω-κάτω σ' ό πεζοδρόμιο. Μόλις τον είδε, έσπευσε ν' άνοιξη την πόρτα τού αυτοκινήτου.

Παραξενωμένη, ή Σούθια, γύρισε και κίτταξε πίσω της για να δη ποίος κατέβαινε κατόπι της, τών όποιο περιέμεναν με τ' όση έπισμητότητα. "Άπόρσιε έμιας σ' άν δεν είδε κανέναν και μονομιάς άναγνώρισε τή φυσιογνωμία τού σωφέρ, ενώ σ' ό θάθος τού αυτοκινήτου δέκρινε τή μίσση Γκρέγκορ, ή όποία της έγνεφε νά πλησιάζη.

"Η νέα προχώρησε και μπήκε σ' ό αυτοκίνητο, τ' όποιο εκέινσε άμωσος. Τυφερά, ή μίσση Γκρέγκορ άγκάλασε τή Σούθια ενώ της ψιθίριξε χίλια δυό λόγια φιλικά κι' ένθαρρυντικά.

"Γιατί, μικρή μου Σούθια, νά φύγης έτσι εσφακιά από τήν "Αγγλία, γαρις νά μ' άς πής τ' ό πηγαίνεις; Δεν είχες λοιπόν έμπιστοσύνη στην αγάπη μας; "Όταν σ' είδα προτήτερα, εκεί μέσα, τ' ό θλιμένο θλέμμα σου μ' ό σπάραιε τή καρδιά, άγαπημένη μου παιδί... Κι' εγώ θέλω νά σ' ό θλάτω γαρούμενη, όπως σ' έ θυμ'όμαι από τ' ά περασμένα χρόνια... "Άλλά δεν είναι αυτό μονάχα, σκέπτομαι και κάποιον άλλον ο' όποιος είναι πάντα δυστυχισμένος... Δεν τ' όν λυπ'άσαι, Σούθια; "Εκείνος έμιαζε έξακολουθεί νά σ' άγαπάει.

Τ' ό αυτοκίνητο είχε σταθί τώρα μπροστά στην είσοδο μιάς τουριστικής λέσσης. "Ένας κομψός νέος περιέμεν στην είσοδο και μόλις είδε τ' ό αυτοκίνητο, πλαισιασε κι' άνοιξε την πόρτα.

Μιά στιγμή, στάθηκε κατάπληκτος κι' άμωσος κατόπι άρσαςε τ' ά δυό γ' όρια της νέας και τήν τ' όδρησε κοντά του, ψιθιρίζοντας σ' άν μέσα σ' ένα όνειρο:

"Αγαπημένη μου, είναι άλήθεια; Σ' έ εσαναθ' ρσκα, μικρή μου Σούθια! Τ' ό ό-

νειρο τ' ό ζήης μου πραγματωποιείται λοιπόν... Σούθια, μιλήσε μου, πές μου... πές μου πως δεν θ' άγοριστώ πια π' ατ'...

Με θαθεία συγκίνηση, άνάμεσα σ' ά δάκρυα που τήν έπιγναι, ή νέα ψιθίρισε:

"Ό! Τόμ, θά άποσ' όφης ποτέ νά με συγγ' όρησις; "Υπήρξε πολύ άνόητη κι' έπιτόμια φέοθηκα μαζί σου σ' άν ενάνα εκκοισμημένο π' ατ'... και ή ζωή τών δυό τελευταίων γ' όρων με δέξαιε πολλά... Είπα την πραγματικότητα και...

"Σ' όπω, Σούθια, φώναξε ο νέος με τρελή γαρά, θέλω νά γ' άγης τ' ά περασμένα και μ' άνοχα νά θυμ'άσαι πως δεν έπαφα όδτε σ' τινη νά σ' έ λατρεύω...

Κι' άπότοια, παρόσφορα, άδιαφορώντας για τ' ά δικάριτα θλέμματα των διαθετών, ο Τόμ έσφιξε τή νέα στην άγκαλιά του και τ' ά γ' όλη του ενάθησαν σ' ένα άτέλειωτο φιλί, ενώ ή μίσση Γκρέγκορ μ' ένα ναυόγελο γαράς κίτταξε με μητρική στοργή τ' άγαπημένα παιδιά της...

Τ' ά χελιά ενάθησαν σ' ένα άτέλειωτο φιλί...

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ
ΤΟ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ ΤΩΝ ΑΜΑΘΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΟΡΦΩΜΕΝΩΝ
"Έχι' όπολογισθί, ότι τ' ό λεξιλόγο ενός μορφωμένου ανθρώπου άποτελείται από 4.000 διάφορες λέξεις, ενώ ενός άμορφ' ότου από 300-400 λέξεις.